

Til § 1.

ad ændringsforslag nr. 1.

De foreslåede ændringer omfatter indføjeelse i opregningen af fredningsobjekter af områder, som efter „deres beliggenhed i forhold til opvoksende bysamfund“ og „af landskaber, hvis bevarelse og pleje er af væsentlig betydning for almenheden“. Ændringen tilsigter i et vist omfang at tilnærme den siden 1937 uændrede bestemmelse, den skete udvikling.

Ved den første ændring har man ønsket at betone betydningen af visse åbne arealer ved opvoksende bysamfund, uanset om arealerne umiddelbart fremtræder som særlig „naturskønne“. Bestemmelsen må ses som et led i bestræbelserne for at muliggøre effektueringen af en planlægning af rekreative områder som et led i den samlede planlægning for en byudvikling.

Tilføjeelse af den sidstnævnte bestemmelse har i højere grad sigte på sikringen af større repræsentative og indholdsrige landskaber med henblik på udnyttelse bl. a. til imødekommelse af almenhedens mangesidede rekreative behov — et begreb der vil svare til de i de fleste kulturlande eksisterende national- eller naturparker.

ad ændringsforslag nr. 2.

Den bestemmelse om fredningsankenævnenes oprettelse, som foreslås ophævet, blev indføjet i loven ved ændringen i 1961 for at lette overfredningsnævnet for en del af sin arbejdsbyrde, specielt idet denne forventedes forøget som følge af de ved samme lov fastsatte nye byggeliniebestemmelser i § 25, stk. 4. Ankenævnene er desuden ankeinstans ved den i § 25, stk. 2, omhandlede skovbyggelinie samt for de af fredningsplanudvalgene i henhold til § 35 meddelte nægtelser af tilladelser.

Efter at afgørelserne i henhold til § 22 og § 25, stk. 2 og 4, nu uden for byudviklingsområderne foreslås truffet af fredningsplanudvalgene med rekurs til ministeren for kulturelle anliggender, jfr. ændringsforslagene 7-10, 13 og 14, har man fundet det naturligt at ophæve ankenævnene.

ad ændringsforslagene nr. 3-6.

De foreslåede ændringer er af teknisk karakter. De tilsigter at udbygge hjemlen for fredningsplanudvalgenes deltagelse i fredningssagernes behandling. Det bemærkes herved, at udvalgene allerede i henhold til den gældende lovs § 38 har mulighed for i visse tilfælde at rejse fredningssag.

Den førstnævnte ændring af § 19, stk. 1, er en følge af den under ændringsforslag nr. 2 omhandlede ophævelse af ankenævnene.

ad ændringsforslag nr. 7.

I overensstemmelse med det foran anførte er § 22 foreslået ændret til en generel planlægningsbestemmelse og i forbindelse hermed den hidtidige bestemmelse i § 22, stk. 2, udeladt.

Det bemærkes herved, at naturfredningslovens almindelige erstatningsregler opretholdes, således at der for egentlige fredninger ydes erstatning efter de sædvanlige regler.

ad stk. 1. Det område, for hvilket fredningsplanudvalgets tilladelse til bebyggelse ikke er nødvendig, foreslås præciseret. Den hidtidige vagere betegnelse „byer og bymæssig bebyggelse“ udgår, og undtagelsesområdet fastsættes til offentligretligt fastlagte bebyggelses- eller byudviklingsområder.

For at afskaffe en uklarhed ved den hidtidige bestemmelses afgrænsning over for lovens bygge- liniebestemmelser i § 25 er arealer, som er omfattet af den af strandfredningskommissionen i henhold til § 25, stk. 1, fastlagte byggelinie foreslået undtaget fra § 22. En mulig ændring af dette forhold må overvejes i naturfredningskommissionen. Endvidere kan bestemmelserne i § 25, stk. 2 og 4 indskrænkes, således at de særlige byggeliniebestemmelser kun behøver at opretholdes for de arealer, som ikke er omfattet af § 22, jfr. ændringsforslagene nr. 13 og 14.

Bestemmelsen foreslås som foran nævnt administreret af fredningsplanudvalgene med rekurs til ministeren for kulturelle anliggender.

ad stk. 2. Undtagelsesbestemmelsen er enslydende med den ved ændringsforslaget til byreguleringslovens § 11, stk. 2, foreslåede bestemmelse.

ad stk. 3. I modsætning til tidligere har man især for at markere plansynspunkterne foreslået visse retningslinier for, hvilke hensyn udvalgene skal lægge til grund for deres afgørelser. Der er ikke foretaget en udtømmende opregning, men man har peget på to vigtige hensyn, nemlig dels bebyggelsens virkning på det omgivende landskab, og dels dens hensigtsmæssighed på stedet. Første led er et sammenfattende udtryk for de naturfredningsmæssige hensyn, medens sidste led betoner, at fredningsplanudvalgene ved deres afgørelser også skal tilgodese byudviklingsmæssige interesser og må sammenholdes med det fremsatte forslag til byreguleringsloven. De naturfredningsmæssige hensyn er nærmere uddybet i det følgende, hvor det fremhæves, at åbne landskaber skal søges friholdt for bebyggelse, jfr. ændringsforslag nr. 18. Om begge de nævnte hensyn gælder, at de er udtryk for den samme planlægningsmæssige grundtanke, at man skal søge at undgå den spredte,